

Arrest

**nr. 351 242 van 6 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. GOFFART
Gaston Crommenlaan 8
9050 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. GOFFART. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoekster), die verklaart over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken, diende op 3 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 20 januari 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 14 mei 2025 wordt verzoekster gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 18 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus

en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en Tamil te zijn. U werd geboren in Jaffna en leefde heel uw leven lang in Jaffna, Thavady.

Uw zoon (08/01274, M., T.) verliet in 2008 Sri Lanka aangezien hij als supporter van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam), de groepering hielp door gewonde soldaten te vervoeren naar het ziekenhuis. Sindsdien ondervond u problemen met de CID (Criminal Investigation Department) die langskwamen om uw zoon te zoeken. Negen à tien jaar geleden kwam de CID voor een laatste keer langs waarna u zich verstopte op verschillende plaatsen. Sindsdien komt de CID niet meer langs.

Daarnaast verwijst u naar de slechte omstandigheden waarin uw zoon in België leeft. Zo leeft hij op straat en zegt hij gekke dingen.

Bij een terugkeer naar Sri Lanka vreest u dat de CID problemen zal creëren.

U verliet Sri Lanka een zeven à acht maanden geleden (tussen september, oktober 2024) op legale wijze aan de hand van uw eigen paspoort. U weet het niet zeker, maar u kwam aan in België een acht à negen maanden geleden (augustus – september 2024). Op 3 december 2024 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, foto's van uw zoon, treintickets uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden met uw bijna 65-jarige leeftijd. Zo duurde het persoonlijk onderhoud niet uitzonderlijk lang en werden er een pauze(s) aangeboden en voorzien (CGVS, p. 2, 13). De mails van het Rode Kruis vermelden dat u een psychologische kwetsbaarheid heeft waardoor een eerder gepland interview op het CGVS werd uitgesteld. Er werd echter enkel een medisch attest doorgestuurd waaruit blijkt dat u ziek was, maar werd niet gespecificeerd wat (zie administratief dossier). Hoe dan ook gaf u aan zich goed en klaar te voelen om het interview te houden (CGVS, p. 2). Mentaal zou u oké zijn (CGVS, p. 2). Daarnaast had u een vertrouwenspersoon aangevraagd, maar werd deze niet toegelaten aangezien er geen professionele band werd vastgesteld (CGVS, p. 2). U gaf aan geen problemen te hebben met de voortzetting van het persoonlijk onderhoud zonder de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon (CGVS, p. 2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste moet opgemerkt worden dat u leugenachtige verklaringen aflegde omtrent uw reisweg. U verklaarde bij DVZ dat u via onbekende landen reisde waarin u twee maanden werd vastgehouden waarna u naar België kwam (Verklaring DVZ, 10 december 2024, vraag 42). Tijdens het CGVS gaf u toe hierover gelogen te hebben en verklaarde u eigenlijk via Zwitserland naar België gereisd te zijn (CGVS, p. 4). U gaf toe gelogen te hebben aangezien u bang was gedeporteerd te worden indien u de waarheid sprak (CGVS, p. 4) wat geen afdoende verklaring is. U legde leugenachtige verklaringen af en probeerde doelbewust de Belgische asieldiensten te misleiden wat uw geloofwaardigheid dan ook sterk ondergraaft. Des te meer omdat u geen enkel bewijs kan neerleggen van uw reisweg terwijl hiernaar gevraagd werd (CGVS, p. 18) wat zeer bevreemdend is aangezien u legaal vertrok met uw eigen paspoort (CGVS, p. 6). Het paspoort werd afgenomen door de persoon die u naar Antwerpen bracht, u kon niet verklaren waarom hij dat deed (CGVS,

p. 5) wat een zeer vage en stereotiepe verklaring is. Bovendien kan er een opmerking gemaakt worden omtrent uw aankomst in België. Zo verliet u Sri Lanka zeven à acht maanden geleden ten opzichte van het persoonlijk onderhoud wat overeenkomt met september – oktober 2024. U zou acht à negen maanden geleden (augustus – september 2024) aangekomen zijn in België waarna u onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend (CGVS, p. 17). Dit komt echter niet overeen met de datum dat u uw verzoek heeft ingediend, namelijk 3 december 2024. Hiernaar gevraagd zei u dat u niet zeker bent over de data (CGVS, p. 17) wat dan ook geen afdoende verklaring is. Dergelijke gebrekkige verklaringen doen vermoeden dat u op een andere manier en wellicht een ander moment zou hebben gereisd, dan u beweert. Deze vaststelling heeft dan ook een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede legde u eveneens leugenachtige verklaringen af betreffende uw familiesamenstelling. Zo verklaarde u bij DVZ dat u twee zussen had die verbleven in Sri Lanka en één overleden broer (Verklaring DVZ, vraag 19) terwijl u op het CGVS twee zussen extra benoemde waarvan één in Zwitserland en één in Sri Lanka (CGVS, p. 11). Eveneens hier verklaarde u dit niet eerder te hebben gezegd wegens de angst voor deportatie (CGVS, p. 4), hetgeen niet overtuigt. Het spreekt voor zich dat zo een doelbewuste misleiding van de Belgische asieldiensten dan ook een negatieve impact hebben op uw geloofwaardigheid.

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht omtrent uw problemen met de CID. De CID kwam langs omdat ze op zoek waren naar uw zoon (CGVS, p. 9). Naar eigen zeggen verliet uw zoon Sri Lanka omdat hij de LTTE steunde en gewonde soldaten transporteerde naar het ziekenhuis waarna de CID hem zocht (CGVS, p. 8, 13). Tijdens het verzoek om internationale bescherming van uw zoon verklaarde hij echter niets over dit gegeven. Zo vermeldde hij enkel dat hij riksha chauffeur was, maar hij werd opgepakt omdat hij informatie moest geven omtrent de betrokkenheid van zijn neven bij de LTTE (zie blauwe map: vragenlijst CGVS + gehoorverslag 0801274, p. 10, 44). Dat hij omtrent de door u verklaarde steun aan de LTTE niets zou zeggen in zijn verzoek doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen. Hiermee geconfronteerd kon u niet verklaren waarom hij dit niet vertelde in zijn interview (CGVS, p. 19). Voorts kon u niet concretiseren met wie u juist problemen heeft. Zo weet u niet waarvoor de afkorting CID staat of wie van de CID langskomt om uw zoon te zoeken (CGVS, p. 9) wat zeer bevreemdend is aangezien u reeds jarenlang problemen met hen ondervond. Verder bent u niet consistent over uw verblijfplaatsen in Sri Lanka. U verklaarde bij DVZ en op het CGVS toen gevraagd werd naar een overzicht van uw verblijfplaatsen dat u steeds leefde in Thavady, Jaffna en enkel tijdens de burgeroorlog soms leefde in naburige dorpen (Verklaring DVZ, vraag 10) (CGVS, p. 6). Later verklaarde u echter dat u zich verstopte in verschillende plaatsen (Kondavil, Kullapiti, Sunnaham, Vavunniya) omdat u bang was van de CID (CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd zei u dat u dacht dat er werd gevraagd naar uw adres (CGVS, p. 10), nochtans werd er duidelijk gevraagd om een overzicht te geven van uw verblijfplaatsen (CGVS, p. 6) waardoor hier geen geloof aan kan worden gehecht. Bovendien ondergraaft het gegeven dat de CID negen à tien jaar geleden het laatst langskwam uw vrees (CGVS, p. 9). Het gegeven dat ze niet meer langskwamen omdat u zich verstopte is een blote bewering (CGVS, p. 10) aangezien zoals hierboven uitgewerkt er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijfplaatsen waar u zich verborgen hield. Wat uw problemen finaal ondergraaft is het gegeven dat u Sri Lanka kon verlaten op legale wijze met uw eigen paspoort (CGVS, p. 6) terwijl u verklaarde jarenlang problemen te hebben met de autoriteiten. Zo kwam de CID 20 à 25 keer langs (CGVS, p. 15), maar dat ze dan zouden toelaten dat u het land zou verlaten met uw eigen paspoort via de luchthaven waar verschillende controles plaatsvinden raakt kant noch wal. Dat u veel had gebeden om de luchthaven door te komen (CGVS, p. 16) is geen afdoende verklaring.

Aangezien uw problemen ongeloofwaardig zijn acht het CGVS een terugkeer naar Sri Lanka voor u mogelijk. Er is dan ook nog steeds een sociaal netwerk aanwezig waarop u kan terugvallen. U praat met uw zus in Vavunniya (CGVS, p. 12). Verder leefde u sinds u drie maanden zwanger was van uw zoon (geboren in 1985) als gescheiden vrouw in Sri Lanka (CGVS, p. 7). Eveneens deed u dit na het vertrek van uw zoon uit Sri Lanka in 2008 voor een zestiental jaar (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe u voor zichzelf zorgde in Sri Lanka zei u dat uw ouders veel eigendom hadden waardoor u zich kon onderhouden (CGVS, p. 11). U leefde voor vele jaren reeds als alleenstaande vrouw en niets wijst erop dat u dit niet opnieuw zou kunnen doen. Eveneens kreeg u (financiële) hulp van uw familie, zoals uw zus in Zwitserland (CGVS, p. 11). Uw zussen die verblijven in Sri Lanka hielpen u in het verleden ook, nadien deden ze dit niet meer omdat ze bang hadden dat ze door uw problemen eveneens moeilijkheden zouden krijgen (CGVS, p. 11). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen is dit geen afdoende verklaring. Dat uw zus in Zwitserland “wat boos” op u is omdat u geen update gaf over de conditie van uw zoon (CGVS, p. 12-13) lijkt geen onoverkomelijke reden om het contact terug te herstellen.

Uzelf of uw familie hadden geen connectie met de LTTE waardoor ook hieromtrent geen vrees kan worden vastgesteld (CGVS, p. 12).

In zoverre u aanhaalt dat uw zoon (08/01274, M., T.) de status van vluchteling werden toegekend, dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Omtrent de slechte situatie waarin uw zoon zich in België bevindt, dient te worden opgemerkt dat dit betreurenswaardig is, maar hieromtrent kan geen vrees voor uzelf ten opzichte van Sri Lanka worden vastgesteld (CGVS, p. 12, 13-14, 18).

Ten slotte is er het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste, waaronder Zwitserland, zonder er bescherming aan te vragen (CGVS, p. 18) wat getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliel dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet geloofwaardig zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen

De documenten die u neerlegde zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteitskaart ondersteunt louter uw nationaliteit en identiteit. Op de foto's staat louter uw zoon afgebeeld, maar zijn niet in staat uw problemen aan te tonen. De treintickets uit België tonen louter dat u de trein nam.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Zo verliet u het land met uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de rechtspleging

2.1. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). Dient, waar verzoekster in haar verzoekschrift "*de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie*" als tegenpartij aanduidt en stelt dat de bestreden beslissing zou zijn genomen door Dienst Vreemdelingenzaken, te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing niet uitgaat van de DVZ doch wel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Derhalve kan "*de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie*" te dezen niet als verwerende partij worden aangeduid. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster geeft vooreerst een algemene toelichting bij de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betwist vervolgens dat zij de asielinstanties bewust verkeerde informatie zou hebben meegedeeld. Zij benadrukt dat zij een kwetsbare, fragiele en oude vrouw is en daarom had gevraagd dat een vertrouwenspersoon aanwezig zou zijn tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, hetgeen werd geweigerd. Haar raadsman was wel aanwezig bij dit onderhoud en kon haar de nodige steun bieden, in tegenstelling tot het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar geen bijstand was toegelaten en zij naar eigen zeggen in angst en onzekerheid verkeerde. Zij stelt dat zij daarom bepaalde informatie niet heeft meegedeeld, maar wijst erop dat zij bij het CGVS spontaan haar eerder onjuist weergegeven reisweg heeft gecorrigeerd en verklaarde dat zij uit vrees voor deportatie niet de waarheid had verteld. Volgens haar toont deze spontane rechtzetting juist aan dat zij de juiste informatie wilde verstrekken. Zij betoogt dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal niet de waarheid zou hebben verteld. Hetzelfde geldt volgens haar voor haar familiesamenstelling: omdat zij aanvankelijk haar correcte reisweg niet had meegedeeld, had zij evenmin melding gemaakt van haar in Zwitserland verblijvende zus, maar zodra zij bij het Commissariaat-generaal de correcte informatie verstrekke, had zij geen reden meer om het bestaan van deze zus achter te houden.

Voorts voert verzoekster aan dat haar terugkeer naar Sri Lanka een schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest kan opleveren. Zij stelt dat de situatie in Sri Lanka nog steeds precair is en verwijst naar informatie van de Immigration and Refugee Board of Canada, waaruit volgens haar blijkt dat afgewezen asielzoekers en personen die Sri Lanka zonder de vereiste documenten hebben verlaten bij

aankomst systematisch worden verhoord door de Terrorism Investigation Division (hierna: de TID) of de Criminal Investigation Department (hierna: de CID). Deze verhoren zouden meerdere uren kunnen duren en gepaard gaan met een significant risico op detentie op grond van de Prevention of Terrorism Act (hierna: de PTA) of op opsluiting na voorgeleiding bij een magistraat. Onder verwijzing naar het rapport van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 wijst zij tevens op de slechte detentieomstandigheden in Sri Lanka en betoogt zij dat indien zij bij terugkeer zou worden vastgehouden, de omstandigheden van haar detentie in strijd zouden zijn met artikel 3 van het EVRM. Verzoekster betoogt dat het risico voor haar des te groter is nu zij 65 jaar oud is en met diverse medische en psychische problemen kampt. Volgens haar steunt de bestreden beslissing slechts op een algemene analyse en eerdere conclusies en werd geen grondig onderzoek gevoerd naar haar werkelijke risico op ernstige mensenrechtenschendingen. Zij verwijt de commissaris-generaal onder meer geen rekening te hebben gehouden met haar hoedanigheid van afgewezen asielzoekster en met de gecombineerde risico's op ondervraging, intimidatie en detentie bij terugkeer. Ook de zorgwekkende detentieomstandigheden en de gerapporteerde misbruiken door de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten zouden onvoldoende zijn onderzocht. Zij besluit dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de procedurele en materiële vereisten van artikel 3 van het EVRM, noch aan de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, nu recente informatie over de risico's verbonden aan het gebruik van valse documenten om Sri Lanka te verlaten niet in aanmerking zou zijn genomen.

3.2. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Zij betoogt dat haar enige zoon in België als vluchteling werd erkend nadat hij Sri Lanka had ontvlucht. Verzoekster stelt dat zij in Sri Lanka steeds hebben samengewoond en dat tussen hen een intense en structurele band bestond. Zij voert aan dat de scheiding van haar zoon voor beiden bijzonder zwaar weegt. Enerzijds zou haar zoon zichzelf verwaarlozen, van ambtswege zijn afgeschreven en op straat leven, waardoor hij nood heeft aan de hulp en begeleiding van zijn moeder. Anderzijds stelt verzoekster dat zij zelf 65 jaar oud, fragiel en hulpbehoevend is, zodat zij op haar beurt nood zal hebben aan de medische hulp en begeleiding welke haar zoon kan verschaffen. Onder verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens betoogt verzoekster dat de nationale autoriteiten bij een verwijderingsmaatregel de uitvoerbaarheid, haalbaarheid en proportionaliteit ervan moeten onderzoeken en daarbij voldoende rekening moeten houden met het hoger belang van de betrokken kinderen. Volgens haar is er, gelet op de wederzijdse afhankelijkheid tussen haar en haar zoon, sprake van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Zij wijst erop dat zich in het administratief dossier bovendien een document bevindt waarin wordt vermeld dat tussen haar en haar zoon een afhankelijkheidsband kan bestaan. Zij verwijt de commissaris-generaal dat in de bestreden beslissing volledig aan deze gezinsband en aan artikel 8 van het EVRM wordt voorbijgegaan.

3.3. Verzoekster voegt geen nieuwe stavingsstukken bij haar verzoekschrift.

4. Aanvullende nota

Op 3 maart 2026 legt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus "*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils*" van 15 oktober 2015 voegt.

Ter terechtzitting legt verzoekster per aanvullende nota een kopie van de verblijfskaart van haar zoon M.T. neer, alsook een foto waarop zij samen met haar zoon is afgebeeld.

5. Voorafgaand

5.1. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming op 3 december 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

5.2. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor

subsidiare bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

5.3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

5.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

5.5. Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

6. Over de procedurele noden in de zin van oud artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Oud artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden met uw bijna 65-jarige leeftijd. Zo duurde het persoonlijk onderhoud niet uitzonderlijk lang en werden er een pauze(s) aangeboden en voorzien (CGVS, p. 2, 13). De mails van het Rode Kruis vermelden dat u een psychologische kwetsbaarheid heeft waardoor een eerder gepland interview op het CGVS werd uitgesteld. Er werd echter enkel een medisch attest doorgestuurd waaruit blijkt dat u ziek was, maar werd niet gespecificeerd wat (zie administratief dossier). Hoe dan ook gaf u aan zich goed en klaar te voelen om het interview te houden (CGVS, p. 2). Mentaal zou u oké zijn (CGVS, p. 2). Daarnaast had u een vertrouwenspersoon aangevraagd, maar werd deze niet toegelaten aangezien er geen professionele band werd vastgesteld (CGVS, p. 2). U gaf aan geen problemen te hebben met de voortzetting van het persoonlijk onderhoud zonder de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon (CGVS, p. 2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. In de mate dat verzoekster erop wijst dat zij een kwetsbare, fragiele en oude vrouw is, merkt de Raad op dat het loutere gegeven dat verzoekster zesenzestig jaar oud is op zichzelf niet aantoonbaar dat haar cognitieve vermogens en geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat het voor de autoriteiten onmogelijk zou zijn om haar verzoek om internationale bescherming op haar geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat rekening werd gehouden met verzoeksters leeftijd. Zo werd het persoonlijk onderhoud niet uitzonderlijk lang gevoerd en werden pauzes voorzien. Met de loutere verwijzing naar haar leeftijd in het verzoekschrift toont verzoekster niet aan dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden, noch dat haar leeftijd haar verhindert of heeft verhindert om op volwaardige wijze aan haar asielprocedure deel te nemen. Verzoekster legt overigens geen attesten neer die haar vermeende fragiliteit of kwetsbaarheid staven, noch toont zij aan dat haar mentale toestand haar verhinderde om coherente verklaringen af te leggen. Bovendien verklaarde verzoekster bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat zij zich goed voelde om het onderhoud af te leggen, dat zij mentaal in orde was en dat zij geen bezwaar had tegen de voortzetting van het persoonlijk onderhoud zonder de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities persoonlijk onderhoud d.d. 14 mei 2025 (hierna: NPO), p. 2). Voor zover verzoekster erop wijst dat haar vertrouwenspersoon het persoonlijk onderhoud niet heeft mogen bijwonen, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal heeft gemotiveerd waarom de door verzoekster voorgestelde persoon niet als vertrouwenspersoon kon worden aanvaard. Verzoekster betwist deze motivering als dusdanig niet. Bovendien geeft zij in haar verzoekschrift zelf aan dat haar raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud aanwezig was en haar de nodige steun kon bieden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts niet dat zich tijdens het onderhoud problemen hebben voorgedaan en evenmin dat verzoekster niet in staat was haar relaas op een normale wijze uiteen te zetten. Integendeel, uit de notities blijkt dat verzoekster alle redenen die aan de basis lagen van haar verzoek om internationale bescherming heeft kunnen uiteenzetten. Verzoekster toont niet concreet aan op welke wijze haar leeftijd en de afwezigheid van een vertrouwenspersoon haar zouden hebben verhindert om coherente en volledige verklaringen af te leggen of welke relevante elementen daardoor onbesproken zouden zijn gebleven.

Bijgevolg slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze kon worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan de op haar rustende procedurele verplichtingen.

7. Beoordeling van het beroep

7.1. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

7.1.1. Verzoekster verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van Tamil-etnie te zijn en haar hele leven in Jaffna te hebben gewoond. Zij voert aan dat haar zoon, die in 2008 Sri Lanka verliet, de LTTE zou hebben gesteund door gewonde leden naar het ziekenhuis te vervoeren. Sinds zijn vertrek zou de CID herhaaldelijk naar haar woning zijn gekomen om hem te zoeken. Volgens verzoekster kwam de CID negen à tien jaar geleden voor het laatst langs, waarna zij zich op verschillende plaatsen verborgen hield. Daarnaast verwijst zij naar de moeilijke leefomstandigheden van haar zoon in België. Bij een terugkeer naar Sri Lanka vreest zij problemen te zullen ondervinden met de CID. Ter ondersteuning van haar verzoek legt zij haar identiteitskaart, foto's van haar zoon en Belgische treintickets neer.

7.1.2. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen ter terechtzitting besluit de Raad in navolging van de bestreden beslissing dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt omwille van haar beweerde problemen met de CID.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde problemen met de CID, aangezien (a) haar verklaringen over de beweerde LTTE-steun van haar zoon niet stroken met de verklaringen die haar zoon tijdens zijn eigen asielprocedure heeft afgelegd, (b) zij haar problemen met de CID niet kan concretiseren, (c) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar verblijfplaatsen en de plaatsen waar zij zich verborgen hield, (d) de CID volgens haar reeds negen à tien jaar niet meer naar haar op zoek is gekomen, en (e) zij Sri Lanka probleemloos op legale wijze met haar eigen paspoort heeft kunnen verlaten, hetgeen moeilijk verenigbaar wordt geacht met haar beweerde jarenlange problemen met de autoriteiten; (ii) uit haar verklaringen bovendien blijkt dat zij gedurende vele jaren als alleenstaande vrouw in Sri Lanka heeft geleefd, en er over een sociaal netwerk beschikt waar zij, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, bij terugkeer op kan terugvallen; (iii) de omstandigheid dat haar zoon in België als vluchteling werd erkend en zich hier in een moeilijke situatie bevindt, op zich geen gegronde vrees in haar hoofde aantoonst; (iv) verzoekster verschillende Europese landen heeft doorkruist zonder daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor haar beweerde nood aan internationale bescherming; en (v) de door haar neergelegde documenten enkel haar identiteit en nationaliteit, dan wel de aanwezigheid van haar zoon en haar treinreizen in België aantonen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoekster toe om voormelde determinerende motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Verzoekster ontwikkelt in haar verzoekschrift immers geen enkel concreet verweer tegen de motieven op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij haar beweerde problemen met de CID niet aannemelijk maakt. Zij komt in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, en het poneren van een vrees voor vervolging, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7.1.3. In zoverre verzoekster ingaat op de motieven inzake haar aanvankelijk onjuiste verklaringen over haar reisweg en familiesamenstelling, richt haar kritiek zich tegen overvloedige motieven van de bestreden beslissing. Deze kritiek doet geen afbreuk aan de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde problemen met de CID, kan niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing en is derhalve niet dienstig.

7.1.4. Waar verzoekster aanvoert dat uit informatie van de Immigration and Refugee Board of Canada blijkt dat afgewezen asielzoekers en personen die Sri Lanka zonder de vereiste documenten hebben verlaten bij terugkeer systematisch worden verhoord door de TID of de CID en daarbij een aanzienlijk risico lopen op detentie, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekster het betrokken landenrapport niet bijbrengt, noch een consulteerbare weblink ervan vermeldt.

Uit de landeninformatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, met name de COI Focus "*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils*" van 15 oktober 2025, blijkt voorts dat de situatie van Tamils die vanuit het buitenland naar Sri Lanka terugkeren niet kan worden beoordeeld zonder rekening te houden met de bredere veiligheids- en mensenrechtensituatie en met de politieke context in het land, een context die sinds 2022 significant is gewijzigd.

Zo blijkt dat Sri Lanka in de loop van 2021 en 2022 in een diepe en ongeziene financiële crisis terechtkwam, wat eind februari 2022 aanleiding gaf tot het ontstaan van een brede protestbeweging die de Aragalaya (of 'de strijd') wordt genoemd. Deze massale burgerprotesten hebben in juli 2022 geleid tot het vertrek van de

Rajapaksa's en tot de benoeming van Ranil Wickremesinghe als nieuwe president. In de daaropvolgende maanden liet Wickremesinghe acht in het buitenland actieve Tamilorganisaties van de officiële regeringslijst van verboden organisaties schrappen, stond hij toe dat de Tamilversie van het volkslied opnieuw gezongen wordt bij officiële gelegenheden, en draaide hij verschillende bepalingen van het 20ste amendement terug, waardoor de bij de president gecentraliseerde macht opnieuw enigszins werd gedecentraliseerd. De presidents- en parlementsverkiezingen in het najaar van 2024 resulteerden vervolgens in de installatie van een nieuw politiek establishment onder leiding van president Anura Kumara Disسانayake van de National People's Power (hierna: de NPP). De NPP heeft tijdens zijn verkiezingscampagne actief de steun van de Tamilminderheid gezocht door beloftes te doen waarmee het komaf wil maken met het traditionele, etnisch-religieus verdelende beleid van de naoorlogse leiders (de Rajapaksa's). Hun aangekondigde beleid is gericht op een vreedzaam samenleven tussen alle Sri Lankanen (Tamils, moslims en de boeddhistische Sinhalezen). De NPP heeft in dit verband ook beloftes gedaan over de teruggave van land dat na het einde van de burgeroorlog door het leger werd ingenomen, over de vrijlating van Tamils die gedetineerd zijn voor feiten van terrorisme, over de intrekking van de *Prevention of Terrorism Act* (PTA) en over maatregelen om de economische ontwikkeling in het noorden en oosten van het land te stimuleren. Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de nieuwe regering nog niet veel van deze beloftes heeft kunnen waarmaken, blijkt wel dat sprake is van een verbetering van de mensenrechtensituatie van de Tamils en dat Tamils anno 2024-2025 niet langer louter wegens hun etnische afkomst in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan. Eerder dan zich te richten op Tamils, ligt de prioritaire focus van de Sri Lankaanse autoriteiten sinds de Paasaanslagen van 2019 voornamelijk bij de moslimgemeenschap, en sinds de Aragalaya van 2022 (waarbij de Tamilgemeenschap geen rol heeft gespeeld) bij critici van het overheidsbeleid, waaronder journalisten, mensenrechtenactivisten, en sociale media-activisten. Wel richten de autoriteiten nog altijd hun aandacht op Tamils (al dan niet verbonden met de LTTE) die zich in het kader van hun publieke activiteiten (burgermaatschappij, politiek, journalistiek, sociale media) actief inzetten voor de herdenking van de slachtoffers van de burgeroorlog, het lot van tijdens de burgeroorlog verdwenen personen, de berechting van oorlogsmisdadigers en de problematiek van de landrechten. Daarnaast blijkt dat de monitoring door de Sri Lankaanse autoriteiten van personen die buiten Sri Lanka activiteiten verrichten voor Tamil organisaties voornamelijk zou voorkomen in het Verenigd Koninkrijk en in andere landen met een significante Tamil diaspora. Verder komt het beeld naar voren dat de Sri Lankaanse autoriteiten vooral prominente figuren van verboden Tamilorganisaties in de gaten houden.

Uit voornoemde COI Focus, gelezen in samenhang met het thematisch ambtsbericht "*Tamils in Sri Lanka*" van juni 2024 waarop deze COI Focus zich mede baseert, blijkt voorts dat iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka bij aankomst op de luchthaven van Colombo door de immigratiedienst wordt gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op de zogenaamde *stoplist* en *watchlist*. Er zijn echter geen aanwijzingen dat de autoriteiten online activiteiten van terugkerende Tamils controleren bij hun aankomst in de luchthaven, dat ze gezichtsherkenningstechnologie zouden inzetten ter detectie van Tamils die zich in het buitenland voor de Tamilzaak hebben ingezet, dat terugkerende migranten worden gecontroleerd op de aanwezigheid van littekens of tatoeages, of dat zij problemen ondervinden omdat zij familie zijn van (vermeende) oud-leden van de LTTE. Wel kunnen de volgende categorieën van terugkeerders bij aankomst in de verhoogde aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staan: (1) personen die het land op illegale wijze hebben verlaten, (2) personen die met een vervangend reisdocument terugkeren, en (3) personen wier personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist*. Personen die Sri Lanka illegaal hadden verlaten konden bij terugkeer een administratieve boete opgelegd krijgen, terwijl terugkeerders met een vervangend reisdocument doorgaans aan bijkomende ondervragingen werden onderworpen. Na deze ondervragingen kunnen zij doorgaans de luchthaven verlaten. Personen die op de *stoplist* staan riskeren langdurige en intensieve ondervraging of arrestatie bij aankomst op de luchthaven. Het betreffen personen tegen wie een arrestatiebevel of een uitreisverbod is uitgevaardigd of die op een internationale opsporingslijst staan. Personen op de *watchlist*, zijn personen die in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan, bijvoorbeeld omdat de autoriteiten hen in verband brengen met de LTTE, met andere verboden organisaties, of met separatistische activiteiten in het buitenland. Hun personalia worden bij aankomst gecontroleerd, maar zij worden niet gedetineerd. Zij kunnen wel door de veiligheidsdiensten worden gemonitord wanneer zij terugkeren naar hun woonplaats. Volgens de beschikbare landeninformatie zou er evenwel geen sprake meer zijn van een langdurige en actieve monitoring zoals die vóór 2015 plaatsvond.

Uit de beschikbare informatie kan niet worden afgeleid dat de loutere terugkeer vanuit het buitenland (alwaar een beschermingsverzoek werd ingediend) naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat terugkeerders onderworpen (kunnen) worden aan veiligheids- en mogelijks andere controles, moet aangestipt worden dat het loutere gegeven dat verzoekster bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks zal worden ondervraagd niet zonder meer betekent dat zij bij terugkeer een reëel risico op mishandeling loopt. Verzoekster toont alleszins niet aan dat de praktijk om

personen, die na een verblijf in het buitenland naar Sri Lanka terugkeren, aan een verhoor te onderwerpen – een praktijk die blijkbaar los staat van de etnische achtergrond van de betrokkene – in alle gevallen een daad van vervolging uitmaakt.

De beoordeling van het risico bij terugkeer blijft derhalve afhankelijk van de concrete individuele omstandigheden van de betrokkene. Terugkoppelend naar verzoeksters situatie benadrukt de Raad vooreerst dat hoger reeds werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over de beweerdde problemen die zij sinds het vertrek van haar zoon met de CID zou hebben ondervonden. Evenmin wordt geloof gehecht aan haar verklaringen over de beweerdde LTTE-betrokkenheid van haar zoon, zodat zij reeds hierom niet aannemelijk maakt dat zij om die reden in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan. Verzoekster maakte doorheen haar verzoek om internationale bescherming bovendien geen gewag van politieke activiteiten of van activiteiten die zij voor haar vertrek uit Sri Lanka tegen de Sri Lankaanse overheid of ter ondersteuning van de Tamilzaak zou hebben ontplooid. Evenmin blijkt uit haar verklaringen dat zij dergelijke activiteiten in België heeft ontplooid (NPO, p. 12 en p. 15; AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 21 februari 2025, p. 1, vraag 3). Bijgevolg brengt verzoekster geen concrete elementen aan waaruit blijkt of redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist* en dat zij in geval van terugkeer in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou komen. Voorts staat niet ter discussie dat verzoekster Sri Lanka op legale wijze en met haar eigen paspoort heeft verlaten, zodat zij niet aannemelijk maakt dat zij de Sri Lankaanse uitreisregelgeving bij zijn vertrek naast zich neer zou hebben gelegd (NPO, p. 5-6 en p. 16; stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 10 december 2024, p. 14, vraag 33). Nu verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer een reëel risico loopt om te worden gearresteerd of onrechtmatig te worden gedetineerd, is haar verwijzing naar de algemene landeninformatie over de detentieomstandigheden in Sri Lanka niet dienstig.

7.1.5. Gelet op het geheel van verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde documenten, gelezen in samenhang met de beschikbare landeninformatie over Sri Lanka, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Sri Lanka vervolging riskeert omwille van de door haar voorgehouden problemen met de CID, dan wel louter omwille van haar Tamil-etnie.

7.1.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen. Om dezelfde redenen voldoet verzoekster evenmin aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5), gelezen in samenhang met de artikelen 9, 10 en 13 van Verordening (EU) 2024/1347.

7.2. Beoordeling van subsidiaire beschermingsstatus

7.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder a) van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt de Raad vast dat door verzoekster geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

7.2.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder b) van de Verordening (EU) 2024/1347 beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster de voorgehouden vervolgingsfeiten voor haar vertrek uit Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat haar verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat zij louter omwille van haar profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

7.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat er in het rechtsplegingsdossier geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel.

7.2.4. Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

7.3. Ingevolge het geheel aan bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Hij toont evenmin aan dat hij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

7.4. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, benadrukt de Raad dat het onderzoek in het kader van onderhavig beroep beperkt is tot de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, zoals voorheen geregeld in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en thans in Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

7.5. Inzake de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM moet worden herhaald dat de Raad in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. De bestreden beslissing strekt er zich voorts op geen enkele wijze toe het privé- en /of gezinsleven van verzoekster te verhinderen of te bemoeilijken. De bestreden beslissing houdt enkel in dat aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Daarbij kan worden aangestipt dat het doel van het verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

7.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, en zich kon laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

7.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken te Brussel op zes augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS